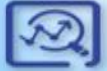

ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
ENERGY AND MINES

ນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ

ສະເໜີໂດຍ:

ທ່ານ ປອ ຈັນສະແຫວງ ບຸນຍິງ
ຫົວໜ້າກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນ
ພະລັງງານ
ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
ENERGY AND MINES

ນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ

- I. ພາກສະເໜີ
- II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ
- III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
- IV. ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງ

I. ພາກສະເໜີ

1. ຄວາມເປັນມາ

- ສປປ ລາວ ມີທ່າແຮງທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຊັບພະຍາກອນຈາກນໍ້າ ແລະ ຖ່ານຫີນ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີທ່າແຮງທາງດ້ານພະລັງງານທົດແທນ ປະເພດອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ແສງຕາເວັນ, ລົມ, ຊີວະມວນ (ໄມ້ຟືນ, ຖ່ານດັງໄຟ) ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ໃຕ້ດິນ ຊຶ່ງເປັນທ່າແຮງໃນການພັດທະນາພະລັງງານ.
- ວຽກງານພະລັງງານ ໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ ການພັດທະນາປະເທດຊາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນຈາກຖ່ານຫີນ ແລະ ພະລັງງານທົດແທນອື່ນໆ;
- ຊົມໃຊ້ພະລັງງານແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນໃນທຸກຂະແໜງການ;
- ນັບແຕ່ປີ 2000-2018 ການຊົມໃຊ້ພະລັງງານທັງໝົດຂອງ ສປປ ລາວ ເທົ່າກັບ 3.092,36 ກິໂລໂຕ່ຍ (ktoe) ແລະ ມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 4,07% ຕໍ່ປີ.

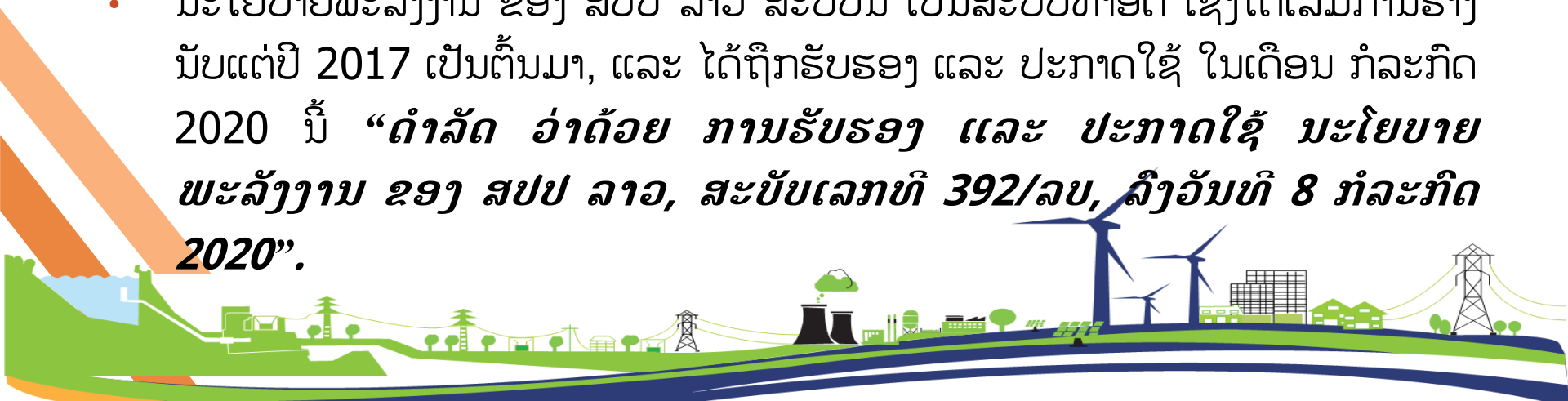

I. ພາກສະເໜີ

1. ຄວາມເປັນມາ (ຕໍ່)

- ສະນັ້ນ, ເພື່ອເປັນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນປະເທດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ລັດຖະບານລາວ ກໍ່ຄື ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້ຂຶ້ນມາ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການວາງແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- ນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້ ເປັນສະບັບທຳອິດ ເຊິ່ງໄດ້ເລີ່ມການຮ່າງນັບແຕ່ປີ 2017 ເປັນຕົ້ນມາ, ແລະ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 2020 ນີ້ **“ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສະບັບເລກທີ 392/ລບ, ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2020”**.

1. ພາກສະເໜີ (ຕໍ່)

2. ຈຸດປະສົງ

- ສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານພະລັງງານຂອງ ສປປ ລາວ;
- ຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ພະລັງງານພາຍໃນປະເທດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;
- ຮ່ວມມືແລກປ່ຽນພະລັງງານກັບພາກພື້ນ.

I. ພາກສະເໜີ (ຕໍ່)

3. ເປົ້າໝາຍ

- ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ ການພັດທະນາຂະແໜງການ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
- ສະໜັບສະໜູນ ວິໄສທັດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ແຫ່ງຊາດ;
- ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເອກະສານທີ່ສໍາຄັນ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ 2025, ແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 9 (2020-2025);
- ສອດຄ່ອງ ກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (Sustainable Development Goals: SDGs).

I. ພາກສະເໜີ (ຕໍ່)

4. ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

- ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ-ມະຫາຊົນ;
- ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;
- ບັນດາຜູ້ປະກອບການ;
- ທຸກຄົນໃນສັງຄົມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
- ກອບການຮ່ວມມືກັບອານຸພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ຕິດພັນກັບ ວຽກງານທາງດ້ານພະລັງງານ.

I. ພາກສະເໜີ (ຕໍ່)

5. ຫຼັກການໃນການກຳນົດ

- ແມ່ນເພື່ອວາງກອບໃຫ້ແກ່ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
- ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ 2025 ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 9;
- ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ທີ່ 7 ຂອງອົງການສະຫະປາຊາຊາດ (SDG7) ຕາມທິດສີຂຽວ-ຍືນຍົງ ເຊິ່ງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາ 4 ດ້ານຄື: ຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ

1. ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ອາຍແກັສ;
2. ຖ່ານຫີນ;
3. ພະລັງງານທົດແທນ;
4. ການພັດທະນາແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ;
5. ພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ;
6. ພັດທະນາລະບົບຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ;
7. ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານ;
8. ການພັດທະນາຕະຫຼາດພະລັງງານ;
9. ນະໂຍບາຍລາຄາໄຟຟ້າ;
10. ການອະນຸລັກ ແລະ ປະຢັດພະລັງງານ.

ລາວ (ຕໍ່)

1. ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ອາຍແກັສ

“ສ້າງກົນໄກເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້ານໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ອາຍແກັສ” ໂດຍການ ຫັນປ່ຽນການຊົມໃຊ້ ແລະ ການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ລົດໄຟຟ້າໃນຂະແໜງຄົມມະນາຄົມຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ: ການຄິດໄລ່ ແລະ ສົມທຽບ ລົດທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນ ແລະ ລົດທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ ໂດຍຍົກເອົາຕົວຢ່າງລົດ ທີ່ມີການນໍາໃຊ້ຫຼາຍ ໃນປະເທດລາວເຮົາ ຄືລົດ Toyota ແລະ Honda (ໃຊ້ນໍ້າມັນ), Nissan ແລະ MG (ໃຊ້ໄຟຟ້າ) ແລະ ຕັ້ງສົມມຸດຖານໄລຍະການເດີນທາງຂອງລົດແຕ່ລະປະເພດ ໄລຍະ ສະເລ່ຍໃນ 1 ປີ ປະມານ 12,500 ກມ.

ລົດທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນ

ລົດທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນ	ໄລຍະທາງ ສະເລ່ຍ km/ ປີ	ນໍ້າມັນສະເລ່ຍ (km/l)	ລາຄານໍ້າມັນ ແອັດຊັງ (ກີບ/l)	ລວມເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າ ນໍ້າມັນລົດໃນ 1 ປີ (ກີບ)
Toyota Camry	12,500	12.7	7,990	7,864,173
Honda Civic	12,500	13.6	7,990	7,343,750

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

1. ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ອາຍແກັສ (ຕໍ່)

ລົດທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ

ລົດທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ	ໄລຍະທາງສະເລ່ຍ/ປີ	ກິນໄຟຟ້າສະເລ່ຍ (km/kwh)	ລາຄາໄຟຟ້າສະເລ່ຍຕາມປະເພດການຊົມໃຊ້ຂອງພາກອຸດສາຫະກຳ (ກີບ/kwh)	ລວມເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າໄຟຟ້າໃນ 1 ປີ (ກີບ)
Nissan LEAF	12,500	7.7	780	1,266,775
MG ZS EV	12,500	7.4	780	1,318,131

ລົດທີ່ໃຊ້ໄຟຟ້າ	ໄລຍະທາງສະເລ່ຍ/ປີ	ກິນໄຟຟ້າສະເລ່ຍ (km/kwh)	ລາຄາໄຟຟ້າສະເລ່ຍຕາມປະເພດການຊົມໃຊ້ຂອງພາກທີ່ຢູ່ອາໄສ (ກີບ/kwh)	ລວມເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າໄຟຟ້າໃນ 1 ປີ (ກີບ)
Nissan LEAF	12,500	7.7	728	1,181,818
MG ZS EV	12,500	7.4	728	1,229,730

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

2. ຖ່ານຫີນ

ການນຳໃຊ້ຖ່ານຫີນຈາກແຫຼ່ງພາຍໃນປະເທດຕ້ອງ **“ມີການເລືອກເຟັ້ນ ເພື່ອໄປນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ”**, ຮັບປະກັນຕໍ່ການຊຸກຍູ້ ແສດຖະກິດ; ການນຳເຂົ້າຖ່ານຫີນຈາກຕ່າງປະເທດຕ້ອງແມ່ນປະເພດທີ່ມີຄຸນ ນະພາບສູງ.

“ຖ່ານຫີນທີ່ມີຄ່າຄວາມຮ້ອນສູງກວ່າ 5.000 kcal/kg ໃຫ້ ສະຫງວນໄວ້ໃຊ້ໃນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ”.

“ຖ່ານຫີນທີ່ມີຄ່າຄວາມຮ້ອນຕໍ່າກວ່າ 5.000 kcal/kg ລົງມາ ແມ່ນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໄຟຟ້າກັບທີ່”.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

13

3. ພະລັງງານທົດແທນ

ພັດທະນາທຸກທໍາແຮງບົ່ມຊ້ອນທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພະລັງງານທົດແທນ ກວມເອົາສັດສ່ວນ 30% ຂອງ ພະລັງງານຊົມໃຊ້ທັງໝົດ ໃນປີ 2025.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

4. ການພັດທະນາແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ

ຕ້ອງ “ມີການປະສົມປະສານແຫຼ່ງຜະລິດຕາມທ່າແຮງ ແລະ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ, ຊຸກຍູ້ການພັດທະນາໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມສັດສ່ວນຂອງການຜະລິດໄຟຟ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ໃນນັ້ນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ 65%; ໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນຈາກການນໍາໃຊ້ຖ່ານຫີນ 30% ແລະ ໄຟຟ້າຈາກພະລັງງານທົດແທນ 5%” ພັດທະນາໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ລະບົບຢ່າງມີສະຖຽນລະພາບ.

- ໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ

“ພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກເພື່ອເປັນທ່າແຮງຕົ້ນຕໍ”, ເປັນພະລັງງານທີ່ສະ ອາດ, ແລະ ມີຕົ້ນທຶນທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າອື່ນໆ, ຕິດພັນກັບການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຈັດສັນອາຊີບຄົງທີ່ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

“ພັດທະນາໄຟຟ້ານໍ້າຕົກແບບມີອ່າງເກັບນໍ້າ” ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດໄຟຟ້າ, ຕ້ານແລ້ງ, ຕ້ານຖ້ວມ, ແລະ ນໍາໃຊ້ນໍ້າເຂົ້າໃນຂະແໜງ ການອື່ນໆ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

“ບັນດາໂຄງການຕາມລໍາແມ່ນໍ້າຂອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາແມ່ນໍ້າຂອງ 1995”.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

4. ການພັດທະນາແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ (ຕໍ່)

- ໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນທີ່ນໍາໃຊ້ຖ່ານຫີນເປັນເຊື້ອໄຟ

ການພັດທະນາໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນ ທີ່ນໍາໃຊ້ຖ່ານຫີນເປັນເຊື້ອໄຟ ຕ້ອງ **“ເລືອກເຟັ້ນ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ”**.

ໂຮງໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນ ຕ້ອງ **“ພັດທະນາເພື່ອຕອບສະໜອງພະລັງງານ ໄຟຟ້າຕາມຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ (Base Load)”**.

- ການຜະລິດໄຟຟ້າຈາກພະລັງງານທົດແທນ

“ການພັດທະນາພະລັງງານທົດແທນ ເພື່ອຜະລິດເປັນໄຟຟ້າ ຕ້ອງຫຼີກລ່ຽງຈາກຂົງເຂດ ທີ່ນອນໃນແຜນພັດທະນາດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້”.

“ສົ່ງເສີມບັນດາຟາມລ້ຽງສັດຫັນເອົາມູນສັດ ເພື່ອຜະລິດໄບໂອແກັສ (Bio Gas)” ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການຜະລິດເປັນໄຟຟ້າ ຮັບໃຊ້ໃນຟາມ ແລະ ຂາຍເຂົ້າສູ່ລະບົບ ທັງເປັນການຫຼຸດຜ່ອນກິນ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

5. ພັດທະນາລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ

“ເຊື່ອມໂຍງລະບົບສາຍສົ່ງໃຫ້ທົ່ວເຖິງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ”
ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບສົ່ງອອກ ກັບ ລະບົບຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ເປັນອັນດຽວ ເພື່ອ ກ້າວເປັນຈຸດໃຈກາງໃນການເຊື່ອມໂຍງອະນຸພາກພື້ນ.

“ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃສ່ພາກສາຍສົ່ງແຮງສູງດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ”
ຕາມຮູບແບບປະມູນ ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ **“Engineering Procurement Construction (EPC)”**, ຮູບແບບການກໍ່ສ້າງ-ດໍາເນີນງານ-ມອບໂອນ **“Build-Operate-Transfer (BOT)”**, ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະຂອງ ພາກລັດ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

6. ພັດທະນາລະບົບຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ

“ພັດທະນາລະບົບຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃຫ້ກວມທຸກເຂດແຂວງ” ຮັບປະກັນການຂະຫຍາຍໄຟຟ້າສູ່ຊຸມນະບົດ ໃຫ້ໄຟຟ້າກາຍເປັນພື້ນຖານໂຄງລ່າງສ້າງເສດຖະກິດຢູ່ຊຸມນະບົດ ຍັບເຂົ້າໃກ້ຕົວເມືອງ.

“ສົ່ງເສີມການເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ” ຂອງການກໍ່ສ້າງ, ມີຄວາມປອດໄພ, ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກທີ່ກຳນົດໄວ້, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

7. ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານ

“ການສໍາຮອງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ຕ້ອງໃຫ້ສາມາດສະໜອງກຸ້ມ 60 ວັນ” ເພື່ອຮັບປະກັນໃນກໍລະນີສຸກເສີນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄພທໍາມະຊາດ ແລະ ກໍລະນີອື່ນໆ.

“ປະລິມານຜະລິດໄຟຟ້າສໍາຮອງ ຕ້ອງໃຫ້ບັນລຸໄດ້ໃນຂອບເຂດ 15%” ຂອງຄວາມຕ້ອງການສູງສຸດ ຕາມແຜນຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານໄຟຟ້າແຕ່ລະໄລຍະ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

8. ການພັດທະນາຕະຫຼາດພະລັງງານ

“ພັດທະນາຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ຮູບແບບ ການແຂ່ງຂັນ ປະມູນຊື້-ປະມູນຂາຍ” ຕາມທ່າອ່ຽງຂອງສາກົນ ແລະ “ຮັກສາຮູບແບບຜູ້ຮັບ ຊື້ຜູ້ດຽວ (Single buyer)” ເພື່ອຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງພາກລັດ ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີ ການແຂ່ງຂັນຕາມກົນໄກຕະຫຼາດ.

- ຕະຫຼາດພາຍໃນ

“ລັດຖະບານເປັນຜູ້ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸມັດລາຄາຊື້-ຂາຍ ພະລັງງານໄຟຟ້າ” ບົນພື້ນຖານຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນ ທຳ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ , ມີນະໂຍບາຍ “ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໃຫ້ເໝາະສົມ” ເພື່ອ ດຶງດູດການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະ ການລົງທຶນໃນພາກ ການຜະລິດພະລັງງານທົດແທນ, ພາກຂົນສົ່ງ (ລົດໄຟຟ້າ), ພາກກະສິກຳ ແລະ ພາກ ອຸດສາຫະກຳທັນສະໄໝ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

19

8. ການພັດທະນາຕະຫຼາດພະລັງງານ (ຕໍ່)

- ຕະຫຼາດພາກພື້ນ

**“ພັດທະນາຕະຫຼາດພະລັງງານເພື່ອການສົ່ງອອກ ເພື່ອການສ້າງ
ລາຍຮັບເຂົ້າປະເທດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮ່ວມມືແລກປ່ຽນ
ພະລັງງານໄຟຟ້າ”** ທັງເປັນການສ້າງບາດກ້າວເພື່ອຫັນໄປສູ່ການຊື້-ຂາຍ
ຈາກ ລະບົບ ສູ່ ລະບົບ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

9. ນະໂຍບາຍລາຄາໄຟຟ້າ

“ທູດຜ່ອນການເກື້ອກູນ” ເທື່ອລະກ້າວ, ຫັນໄປສູ່ການ **“ຊຸກຍູ້ຂະແໜງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ”** ແລະ **“ໄລ່ລຽງເຕັມຮູບແບບ ຕາມກົນໄກຕະຫຼາດ”**.

ນະໂຍບາຍລາຄາໄຟຟ້າ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ແລະ ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

- **ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ**

ລັດຖະບານຮັບຮອງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ **“ດັດສິມລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃນການພັດທະນາວຽກງານອຸດສາຫະກຳ ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ”** ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ໃຫ້ລາຄາໄຟຟ້າຊຸກຍູ້ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ກາຍເປັນຂະແໜງການໜຶ່ງທີ່ປະກອບ ສ່ວນເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດມີການຂະຫຍາຍ ຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

9. ນະໂຍບາຍລາຄາໄຟຟ້າ (ຕໍ່)

- **ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ**

ລັດຖະບານຮັບຮອງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ “**ດັດສິມລາຄາພະລັງງານໄຟຟ້າ ເພື່ອ ຮັບປະກັນການຜະລິດ ກະສິກໍາ ແລະ ການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ**” ໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໃຫ້ລາຄາໄຟຟ້າສົ່ງເສີມການຜະລິດທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຕອບສະໜອງການ ບໍລິໂພກພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ຂອງປະເທດ.

- **ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ**

ລັດຖະບານມີນະໂຍບາຍ “**ຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມ ລາຄາໄຟຟ້າ ຕໍ່ກັບການພັດທະນາ ລະບົບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ**” ໂດຍການນໍາໃຊ້ລົດໄຟຟ້າ ເຂົ້າບໍລິການໃນຕົວເມືອງ ແລະ ສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ ລົດໄຟຟ້າປ່ຽນແທນລົດທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນ.

II. ເນື້ອໃນນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ (ຕໍ່)

10. ການອະນຸລັກ ແລະ ປະຢັດພະລັງງານ

“ສົ່ງເສີມ ການອານຸລັກ ແລະ ປະຢັດພະລັງງານໃຫ້ເປັນຮູບປະທໍາ , ມີປະສິດທິພາບ, ມີປະສິດທິຜົນ, ຕາມທິດຍືນຍົງຕິດພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມ” ແມ່ນເພື່ອແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນການນໍາໃຊ້ພະລັງງານ ລົງ 10% ໃນ ປີ 2030 ຕາມຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

- ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
- ກະຊວງ ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
- ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
- ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
- ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
- ກະຊວງ ການເງິນ;
- ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
- ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ;
- ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

2. ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

• ໄລຍະສັ້ນ (2020-2025):

- ສ້າງບົດແນະນຳ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະເມີນນະໂຍບາຍ ພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ສ້າງກົນໄກການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ເພື່ອພັດທະນາຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ຕາມລະດັບຄາດໝາຍ;
- ສ້າງກົນໄກການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນການແລກປ່ຽນພະລັງງານ, ການນຳໃຊ້ພະລັງງານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ໃນການສະໜອງພະລັງງານພຽງພໍ;
- ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງອົງກອນຮັບຜິດຊອບ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ທົບທວນ, ສະຫຼຸບຕີລາຄາຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

2. ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

- **ໄລຍະກາງ (2025-2030):**

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກປະສານສົມທົບ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ປະເມີນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

2. ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

• ໄລຍະຍາວ (2030-2050):

- ທົບທວນຄືນ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກ ວຽກງານສິ່ງເສີມ ການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ເພື່ອພັດທະນາ/ປັບປຸງ ລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ລວມທັງ ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ແທດເໝາະ ແລະ ຮັດກຸມ ຫຼາຍຂຶ້ນ;
- ສືບຕໍ່ວຽກງານສິ່ງເສີມ ການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ສືບຕໍ່ພັດທະນາ/ປັບປຸງນະໂຍບາຍສະບັບດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະ ກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

3. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- ສ້າງບົດແນະນຳ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະເມີນການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ສ້າງເປັນແຜນງານ, ເປັນໂຄງການລະອຽດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ທາງດ້ານຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງພະລັງງານ;
- ສ້າງຂອບປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງ ລວມຂໍ້ມູນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ສະພາບການພັດທະນາ ແລະ ແຜນພັດ ທະນາຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ;

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

3. ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

- ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ກັບ ບຸກຄະລະກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ການພັດທະນາຂະແໜງພະລັງງານ;
- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ຕະຫຼາດ ພະລັງງານ;
- ນຳສະເໜີວຽກງານ ສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ

- ຈັດກອງປະຊຸມເຜີຍແຜ່ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດນຳໃຊ້ ນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ຈັດກອງປະຊຸມເປີດກວ້າງ ບົດແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍພະລັງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

III. ແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຕໍ່)

5. ແຫຼ່ງທຶນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- ງົບປະມານຈາກລັດ;
- ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ;
- ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;
- ອື່ນໆ.

IV. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ

- ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນ ການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້;
- ສ້າງແບບຟອມ ການປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມນະໂຍບາຍ ສະບັບນີ້ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນທຸກໆ 6 ເດືອນ ຫຼື 1 ປີ ຕາມ ຄວາມແທດເໝາະກັບສະພາບການໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
ENERGY AND MINES

ຂໍຂອບໃຈ

